



Vážené čtenářky a čtenáři

Předával jsem cenu Reflexu Vojtěchu Dykovi jako nejlepšímu herci na festivalu divadelních škol Zlomvaz a dva dny poté jsem nahlédl i do prostředří Tance Praha, kde byl Reflex mediálním partnerem. Nebylo to poprvé, kdy jsem si položil otázku, kam se nakonec v životě poděje to množství úžasných, inspirativních a nonkonformních uměleckých talentů, které jsem tam zahlédl v akci. Vidíte je na pódiu a cítíte jejich svěžest, energii a chuť obohatit svět o nevídané zážitky. Těšíte se na to, až jako profesionálové rozsvítí zaběhané scény, až založí své nové, až natočí filmy, z nichž na vás půjde závrať. Čekám tak už slušnou řádku let, ohlídím se po našem současném uměleckém provozu a hledám ty báječné mladé lidi. Vpluli do profesionálních mechanismů, splynuli velmi často s pozadím a možná se stali i „populárními“ přes televizi nebo zápasí v křehci na okraji veřejného zájmu. V obou případech však jejich neskladná osobnost prosvětlována nadšením jako by ztrácela nezaměnitelnost, charisma buď krotne, nebo nemá možnost se prezentovat a z tvůrčích herců se stávají moderátoři.

Musí tomu tak být vždycky, nebo neumíme zrovna teď otevřít prostor pro uskutečnění tvůrčího potenciálu a jsme tak sami proti sobě? Závislost naší kultury na mediálním provozu je fatální. Co se vzpírá jeho standardizovanému fungování, bývá odsunuto na pokraj viditelnosti a sociálně vyhošťováno. Prvním požadavkem publika je, že se musíte líbit. Bohužel to neznamená, že se líbí krása. Spíš naopak. Zestejnění je přímou kontraindikací umění a z tohoto pohledu pak nezbyvá než přitakat, že umění skončilo a není nám ho třeba. Protože co je vlastně umění, že?

Petr Bílek

PETR BÍLEK
ŠÉFREDAKTOR

DOUŠO, KRESLI, VIDÍME TĚ RÁDI!

Prošly cca dva roky, kdy jsem požádal redakci o vyslovení veřejného uznání za možná ne-nápadnou, ale „reflexně“ neoddelitelnou práci kreslíře a glosátora Marka Douši. Stírám tedy prach a znovu vysílám do prostoru Reflexu stejnou myšlenku – je fakt dobře !!!

JAN JANSKÝ



KRESBA MAREK DOUŠA

PŘEPÍNÁNÍ

22 – 08

Pana Buriana jsem měla vždycky docela ráda, ale po zhlédnutí Burianova dne žen s Olgou Šípkovou jsem byla dost zděšena (a nebyla jsem sama). Naprosto jsem nepochopila, jaká je koncepce pořadu, co chce vlastně pan Burian říct. Asi to neví ani on sám, vypadá to, že jde jen o to, ukázat, že ze své intelektuální výšky shlíží na ty, kdo (například) chodí do fitnessu, což je podle mě žalostně málo. Stejně jako Vám (Milanu Tesaři – pozn. red.) mi není jasné, proč by někdo nemohl žít jinak než Jan Burian, vydělávat si jinak peníze atd. Ať už si o Olze Šípkové myslíme cokoli, je jasné, že má právo dělat práci, jakou chce (navíc ji podle všeho dělá dobře). Pořad se tak nechtěně stáčí k samotnému reportérovi a neukazuje ho moc lichotivě.

Viděla jsem jen dva díly pořadu, takže asi nemůžu zobecňovat, ale musím říct, že mi to stáčílo.

GABINA TRNKOVÁ

OČIMA CYRILA HÖSCHLA

22 – 08

Ráno jako obyčejně, než vložím vláčné tělnaté cosi do sprchového koutu, sedím na míse a otáčím stránky. Tupě do nich civím a sem tam chytám řádky. Dnes jsem měl štěstí a nalistoval krátký sloupek, který mě zaujal... Na tváři se mi objevil první ranní úsměv.

Takhle to je, takhle to funguje, už to vím (jde o spory kolem univerzitních nemocnic – pozn. red.). Když nejsem odborník, když něco nemohu probádat do hloubky, nezbyvá mi než věřit. Najít si někoho důvěryhodného, někoho, kdo fakta na rozdíl ode mně zná, někoho, komu za sebe věřit můžu a toho se držet zuby nehty. Dnes ráno jsem takového člověka našel a s ním i pocít uklidnění. Děkuju, pane Höschle, tak nějak jsem si to myslel!

P. GONDEK

BROADWAY MEZI RISKEM A ZISKEM

19-06-2008

21 – 08

Dobrý den, chtěla bych moc poděkovat za článek Veroniky Bednářové, který přesně popsal situaci v Americe a zároveň tak poukázal na jádro problémů, které je právě v tuto dobu odhalováno u nás v kultuře. Pokud by si někteří radní, zákonodárci a i umělci článek pořádně přečetli, možná by jim mohl dát odpovědi na otázky, které v tyto dny vznikají, a najít řešení problémů. (Zdá se, že Pavel Bém už začal číst – pozn. red.)Právě přesné oddělení (přesná a zákonem podložená definice) ziskového a neziskového sektoru v kultuře je, myslím si, dobrý klíč a počátek dobré cesty k řešení vzniklých situací v kultuře v Praze a nejen tam.

HANA GALETKOVÁ

Řeším si, co je lepší. Být umělec, nebo mecenáš umění. Zásadní otázka! ... Mecenáš máchá kontem a naznačuje: Pojdte mravenčkové, pojdte k lizu ... a hezky se postavte do řady ... Ti, co peníze mají, zoufale cítí potřebu zveličovat svoji a jejich důležitost. Velmi neefektivní ... A propos: Děkuji za články pana Hviždaly. Prosim víc a houšť.

JITKA BARTOŠOVÁ



FOTO PROFIMEDIA.CZ

Muzikál Chorus Line vznikl na půdě neziskového divadla

ON-LINE

DO TERČE ANDREJE HALADY

Lovit ženy? Když je fotbal! 13. 6. 2008

Ti z nás, kteří neuměli EURO 08 dospat, mají myslím nějaké reklamy docela „na háku“. Jakživ mě neovlivňovaly a ve spojení s fotbalem je beru jen jako nutné zlo. Mám-li si volit mezi fotbalem a „balením“ žen, jsem pro fotbal. Na svůdnictví bylo dost času v době (nekonečného) čtyřletého čekání na tento šampionát. A nyní, když je EURO tady, to nejlepší, co může člověk udělat, je jít s dobrými přáteli na zlatavý mok a hrát si alespoň pár dní na největšího fotbalového odborníka v dějinách. :-)

THOMAS

Remitendní výtisky Reflexu od čísla 37–05 a DVD ze série X krát divadlo jsou v prodeji v trafice NICOTIANA TABACUM, Senovážná ulice 2, Praha 1



FOTO NA TITULU JAN ŠIBÍK

REFLEX



UDĚLEJ ČÁPA

24

Herečka **EVA SALZMANNOVÁ** nevnímá problém financování pražských malých divadel jen politickými brýlemi



ZÁŘIVÝ ÚSMĚV NĚMECKÉ DIVY

42

Příběh typické prvorepublikové rodiny Zapletalových z jižní Moravy nejvíce zauzila válka a její následky



ZÁMEK LOUČEŇ

84

Kousek od Nymburka najdou rodiče s dětmi nejen kus historie, ale především zahradu, kde si jejich potomci užijí

REPORTÁŽ

6

PAVLE TYKAČI, PLAČTE

TEXT JIŘÍ X. DOLEŽAL

Když se řekne Motoinvest, každému se vybaví i na finanční svět poněkud ostřejší manýry, spjaté především se jménem, jež figuruje v titulku. Kdo by řekl, že nemalé a tvrdě vydělané peníze tohoto jistě zcela pragmatického a realisticky uvažujícího muže slouží k provozování jedné velmi obskurní živnosti? Vysvětlení tohoto podivuhodného fenoménu hledejte pod tajemně znějící šifrou „alimenty“.

LISTY CYRILA HÖSCHLA

22

POJĎME SI KOUPIŠT ŠTĚSTÍ

TEXT PAVEL TANĚV

A nyní je zde opět něco ze soudku financí. Donedávna i v sociálních vědách platilo staré lidové diktum, že za peníze se štěstí koupit nedá. Dva mladí američtí ekonomové se tuto pravdu, vědecky zvanou Easterlinův paradox, snaží vyvrátit a ukázat, že naše štěstí je výši životní úrovně setsakra poznamenáno. Výsledkem jejich úsilí však kupodivu je, že jedna pravda nevyvrací druhou, ale platí svorně obě.

PROBLÉM

28

JEDNO DÍTĚ, DVĚ ŠKOLY

TEXT JAN POTUČEK

Problémy dětí rozvedených rodičů jsou na stránkách Reflexu doma. Že se dva dospělí lidé nejsou schopni dohodnout vůbec na ničem, je dnes bohužel zcela normální. Když však člověk pozoruje reakci soudů na situaci, kdy dítě má mít všechno dvakrát včetně školy, přestává nějak chápat.

TREND

32

LEPŠÍ CVRČEK NA TALÍŘI ...

TEXT LUCIE TOMANOVÁ

Ač to v Česku na potravinovou krizi zatím příliš nevypadá, vědci z Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity myslí dopředu. Výsledky jejich bádání na poli entomofágie (ano, jde o to, pošmáknout si na broučkovi) ochutnala naše redaktorka.

REPORTÁŽ

34

TANEC GIGANTŮ

TEXT JAN GEBERT

Zápasníci lucha libre, mexické varianty amerického wrestlingu, jsou po fotbalistech

nejpopulárnější sportovci v zemi. K jejich glorioli přispívá i skutečnost, že vystupují v působivých maskách, které jsou, jak jinak, i předmětem čilého obchodu. To, že drsné souboje malinko markýrují, jim naopak vůbec neubírá.

ROZHOVOR

58

TŘETÍ SVĚT ZAČÍNÁ U NÁS

TEXT PETR DORŮŽKA

Marseillský mužský polyfonní sbor Lo Cor de la Plana je opravdovou muzikantskou senzací. Tradiční středověkou hudbu neaktualizujes pomocí moderních nástrojů, ale pracuje s ní maximálně tvůrčím způsobem. Jeho mluvčí Manu Tharon má totiž vyhraněné názory, a to nejen na hudbu.

CAUSA

70

RICHARD BRAUTIGAN

TEXT KATEŘINA KADLECOVÁ

Americký básník a spisovatel Richard Brautigan byl svého času uctíván modlou všech kalifornských hippies. Před čtyřiceti lety vydal jeden ze svých nejlepších románů, V melounovém cukru, a před třídvaceti lety si sáhl na život.